

imena od svojih stvari
svetloba od svojega sonca

kakor lambergar si udaril
po srednjem hudiču
in odkril skriti ključ
drugo obleganje
začenjaš srditeje

5

ukrasni meč
ki zoprno hodi
skozi alge pesmi
sanjajoč o zavzetju troje
in lirični ščit
okrog tvojega tabora

jesen se že hripavo
spušča z bregov
pa se še zmeraj vsak večer
na lafeti vlečeš domov
da bi noč prečul ob mrliču
kot se spodobi za dobrega
starega pevca

mojo srčno kri in vse
druge zanikrne muzealijske
zelenjavni vrt starih bremen
premični poudarek v ušesih

jastreb opreza na tvojo senco
v poučnem slovarju, besede
obgrizene do ogrizkov
v praproti se skrivaš pred sabo

praprot te krije pred tabo

6

kakor razpad
se tudi rojstvo vode
začenja od znotraj

ukrasne perjanice zmagoslavja
so se osmešile, papige
so z njimi na glavah pocrkale
prav pred obzidjem

ko se je začelo
drugo stoletje vojne
smo stkali nov prapor

z novimi gesli
brez rože brez noža
čast stran strast stran
nobenega plena ni za obzidji

smo rekli in komur bo težko
naj se ne prihuli
ampak naj gre stran
kadarkoli katerikoli

in ko nas je neprizivni april
stisnil v sotesko
smo prešteli zdesetkane vrste
in odšteli jastrebe domotožja
in po prečuti noči zavrgli boga
ter uzakonili novo pisavo

skrajni čas je že bil
od hribov je jela vreti svetloba
skrajni čas že
da ne bomo šli
nezapriseženi v boj
skrajni čas niti mrličev
nismo utegnili več prekopati
še tako smo predolgo zavračevali
trdnjave okrog nas so se podeseterile
in v naših zahrbtnih telesih
so zrasli zeleni kuščarji

po robovih svojih vrčev hodimo
braneč se napadov z obeh strani
snujoč novo obrambno taktiko
tako počasi zori magično oko tišine

7

(namesto ars poeticae)

na razpis
se nisem odzval
novo himno naj pišejo drugi